

Kroz našu zemlju

UZ NACIONALNI SEMINAR ZA SAVJETODAVNU SLUŽBU U POLJOPRIVREDI

MASOVNE METODE POPULARIZACIJE U POLJOPRIVREDI

Da se ospozobi kada za Savjetodavnu poljoprivrednu službu u Jugoslaviji, održava se u Zagrebu »Nacionalni seminar za savjetodavnu službu u poljoprivredi« od 22. IV. do 19. V. 1956. u prostorijama Poljoprivredno šumarskog fakulteta — Maksimir. »Nacionalni seminar« organizira Jugoslavenska nacionalna komisija za saradnju s Organizacijom za ishranu i poljoprivrednu OUN-a FAO-a iz Beograda. Na seminaru ospozobit će se praktički i teoretski oni poljoprivredni stručnjaci, što rade na terenu u onim organizacijama, koje najviše savjetuju, pomažu i organiziraju poljoprivrednike da unaprijede poljoprivrednu proizvodnju. Uglavnom to su stručnjaci, koji rade u poljoprivrednim stanicama, zadružnim savezima, zadružama, poljoprivrednim školama za poljoprivredne proizvođače i sl. Na seminar se prijavilo 80 agronoma i poljoprivrednih tehničara iz svih republika FNRJ. Poslije završetka seminara bit će oni jezgra buduće jugoslovenske savjetodavne službe u poljoprivredi, i to jezgra, koja će u svakoj republici dalje razvijati tu službu i koja postaje sastavni dio unapređenja poljoprivrede.

Na tom prvom Jugoslavenskom nacionalnom seminaru za savjetodavnu službu u poljoprivredi predavat će najistaknutiji stručnjaci za savjetodavnu službu, Organizacije FAO-a iz Rima, i to: gg. A. H. Maunder, šef Odjeljaka za poljoprivrednu savjetodavnu službu FAO-a, zatim J. de Geus, stručnjak za Savjetodavnu službu FAO-a iz Rima, prof. Tinley expert FAO-a za promet poljoprivrednih proizvoda, Mc Clemont expert FAO-a za mlijekarstvo, Thomann expert za peradarstvo FAO-a, Willems export za Savjetodavnu službu ICA misije u Jugoslaviji, zatim naši drugovi stručnjaci iz

Jugoslavije i to: ing. Đorđe Momčilović, ing. Vlado Damjanović, ing. B. Šestan, veterinar dr. Vidrić, Savo Todorović i Ljubo Milatović. Osim toga drug Ivan Buković-Ćiro, predsjednik Glavnog zadružnog saveza NRH i član Izvršnog vijeća održat će jedno od uvodnih predavanja: Uloga poljoprivredne službe u unapređenju poljoprivrede. Na seminaru predavat će i drug Stevo Staničuković o radu seoske omladine na unapređenju poljoprivrede i zadružarstva.

Na seminaru tretirat će se i osnovna načela savjetodavne službe u poljoprivredi i njena organizacija, počev od vrha do neposrednog proizvođača na terenu. Nadalje, razraditi će se uloga različitih stručnjaka i njihov rad preko savjetodavne službe, a posebno tretirati će se savjetodavna služba za seoske žene i seosku omladinu. Posebne teme na seminaru bit će metode i sredstva poljoprivredne popularizacije, i to ne samo individualne i grupne metode rada, nego i masovne metode, koje su za naše prilike naročito važne, uz metodu različitih demonstracija, da se populariziraju tekovine poljoprivredne nauke i tehnike. Tretirat će se i međusobna povezanost različitih metoda savjetodavne službe. Svaki učesnik, sam ili u grupi, radit će na izradi plana za akciju demonstracije, povezujući to s uvjetima rada u svojoj okolini. Učesnici ovog seminara imat će prilike da čuju i mnoge druge teme, koje zasijecaju u rad poljoprivredne savjetodavne službe. Oni će se osobito uputiti u teme, koje su konkretno povezane s akcijama oko kemičarije poljoprivrede, zaštite bilja, voćarstva, vinogradarstva, površinarstva, mlijekarstva, uzgoja i ishrana stoke, peradarstva, u vezi s prometom poljoprivrednih proizvoda, otkupa, rada sa seoskim ženama na ekonomici domaćinstva i t. d. Jezik na seminaru bit će engleski i srpskohrvatski. Seminar bit će povezan i s ekskurzijama kroz Hrvat-

sku izvan Hrvatske, jer je za učesnike seminarra organiziran trodnevni izlet u Austriju od 20. do 23. V. 1956.

U vezi s tim seminarom htio bih istaknuti nekoliko teza o masovnim metodama popularizacije u poljoprivredi, a o individualnim i grupnim metodama pisat će drugi puta.

Da bi se osigurao uspjeh provođenja naprednih tekovina poljoprivredne nauke i tehnike, veoma je važno informirati i poučiti neposredne proizvodače o tome, kako da iskoriste te tekovine u vlastitim uvjetima proizvodnje. O tome se brinu stručnjaci savjetodavne službe, služeći se različitim metodama i sredstvima poljoprivredne popularizacije.

Metoda rada s poljoprivrednicima mogu biti individualne, grupne, masovne i kombinirane. Sredstva mogu biti vizuelna, slušna i kombinirana. Koju ćemo metodu i koja sredstva upotrebiti, ovisi o prethodnoj naobrazbi poljoprivrednika, njihovim kulturnim navikama, njihovim običajima, mjestu stanovanja i t. d.

Riječ je o masovnim metodama, koje se primjenjuju u popularizaciji poljoprivredne nauke i tehnike.

Koje masovne metode možemo primijeniti u Jugoslaviji

Masovne metode, koje možemo primijeniti u Jugoslaviji, jesu: sve vrste poljoprivrednih izložaba, popularno-stručni listovi i časopisi za selo, lefci, plakati, cirkulari — tiskanice, biltani, ilustrirane edicije bilo da su samostalne publikacije bilo prilozi uz postojeće časopise i listove, zatim tjedna i dnevna štampa sa svojim rubrikama za poljoprivrednu, predavanja i radio-emisije za selo. (Za Jugoslaviju još ne dolazi u obzir TV — televizija).

Od grupnih metoda mogu se primijeniti: sastanci, demonstracioni terenski pokusi, diskusione grupe, stručni kratkometražni i dugometražni filmovi, dijafilmovi i dijapositivi.

Kod nas se veoma malo upotrebljavaju individualne metode: pohod stručnjaka kući i imanju, dolazak proizvodača u kancelariju, telefonske obavijesti, lična dopisivanja i individualne demonstracije.

A sada da se osvrнемo na neke masovne metode poljoprivredne popularizacije.

Bilteni i pamfleti

Mnogi instituti u Jugoslaviji, pa pojedine poljoprivredne i veterinarske stanice, različite uprave, zadružni savezi, poduzeća, tvornice i t. d. štampaju u tisuće primjeraka pojedine biltene i pamflete o različitim problemima poljoprivrede i veterinarstva, savjetujući ili upućujući proizvođača. Međutim, taj se materijal na terenu ne dijeli preko jedinstvene poljoprivredno-savjetodavne službe, već ga svaka ustanova, zadružni savezi, poduzeće, tvornice i t. d. dijeli preko svoje mreže. U drugim zemljama to je organizirano preko savjetodavne službe. Dapače, u mnogim zemljama postoji pri rukovodstvima za poljoprivredu i informativna služba kao jedan odjel i vrlo važna poluga u radu savjetodavne poljoprivredne službe.

Cirkulari

Cirkulari upotrebljavaju mnoge uprave, savezi, zavodi i stanice kao sredstvo obavještenja proizvođača ili zainteresiranih lica o nekim mjerama, koje se žele poduzeti, ili o nekim rezultatima, koje treba provesti u praksi. Cirkulari se tiskaju bilo na šapirografie, bilo na modernim strojevima: brzim presama, multima, rotoprintima, gatestnerima i t. d.

Štampa

Za savjetodavnu službu štampa je veoma moćno sredstvo, koje mobilizira javno mnenje, informira ga i instruira. U Jugoslaviji najveću korist mogu i pružaju selu popularni listovi za poljoprivredu i zadružarstvo, zatim poljoprivredno-zadružna rubrika dnevnih i tjednih listova bilo centralnih, bilo lokalnih. Osobito je veliki utjecaj lokalne štampe na poljoprivrednike, jer svaki lokalni list, koji izdaje gotovo svaki Savez komuna, tiska se u 3 do 5.000 i više tisuća primjeraka. Svakako, stručni časopisi s popularno pisanim člancima također su vrlo važni kao sredstvo masovne metode poljoprivredne popularizacije, osobito za naprednije poljoprivrednike, čija iskustva mogu najprije priхватiti ostali poljoprivrednici u jednom kraju ili selu.

U zapadnoevropskim zemljama i u USA postoje specijalni servisi za

poljoprivrednu štampu, koji tretiraju problematiku poljoprivrede, poljoprivredne ekonomike, poljoprivrednog tržišta i uopće život i rad poljoprivrednog proizvođača. Kod nas takvog servisa nema, a osjeća se, da bi ga trebalo.

Fotografija — slika

Svakako, fotografija, slika, kliše ili skica također su masovno sredstvo, bilo da služe za štampu, bilo za različite izložbe, ili za epidijaskope i dijapositive. Važna je fotografija za manje pismeno poljoprivredno stanovništvo, jer može zorno prikazati, kako treba izvršiti stanovitu mjeru u poljoprivredi.

Radio-emisije za selo

Radio-služba u poljoprivredi prima sve važniju ulogu, jer s elektrifikacijom sela sve se više uvodi radio u rad poljoprivrednika. Budući da je radio-služba govornom riječju zgodnija od pisane riječi, to je ona i važnija od štampe. Njene su prednosti prvo: što mnogi naši poljoprivrednici radije slušaju živu riječ negoli je čitaju, i drugo: što radio može mnogo brže informirati slušaoča, po nekoliko puta na dan, a dnevna štampa to ne može u udaljenim selima.

Radio-emisije mogu biti različite. Upute se mogu davati više puta na dan ili na tjedan u vijestima i u specijaliziranim emisijama za selo. Radio-emisije mogu biti originalne, kad se na magnetofonskoj vrpci snimaju izjave, predavanja, iskustva, razgovori, upute i t. d. onih, koji ih daju, ili se materijal prvo napiše, a zatim da ga pročita spiker.

Radio-emisija može trajati pet, deset i 15 minuta u emisijama vijesti, pa do pola sata ili jednog u specijalnim emisijama. Sam sistem emitiranja je različit, već prema vrsti emisija. Osobito korisno može radio poslužiti za škole poljoprivrednih proizvođača i za seosku omladinu, ako se sluša u grupama i ako se poslije predavanja preko radija organizira demonstraciono predavanje o temi, koja je bila predavana. U Jugoslaviji ima gotovo svaka od 15 radio-stanica

program za selo, ali se programi stvaraju u svakoj stanici, tako da nema jedne jedinstvene informativne službe ni za FNRJ ni za pojedine republike. Možda bi trebalo razmisliti o formiranju te službe u republicama, pa bi i jedan od njenih zadataka bio, da se radio-stanice opskrbe predavanjima, stručnim materijalom i originalno snimljenim emisijama iz pojedinih područja poljoprivrede i zadružarstva.

Osim radio-službe poljoprivrednici mogu da se služe magnetofonima s magnetofonskim vrpcama, gramofonskim pločama i drugim pomagalicima, koja snimaju glas i mogu slušaocima prenositi govorne riječi. Ovo se može kombinirati s dijapositivima, epidijaskopima, dijafilmovima i t. d. U Jugoslaviji nemamo još televizije, iako je ona u drugim zemljama veoma snažno oružje u borbi za unapređenje poljoprivrede. U Americi imaju specijalni poljoprivredni servis televizijske službe.

Ostala slušno-vidna (audio-vizuelna) sredstva

To su sve sredstva, koja populariziraju poljoprivredne tekovine. Od ostalih audio-vizuelnih pomoćnih sredstava, koja služe za bilo koju metodu rada u poljoprivredi, a osobito za masovne metode popularizacije, treba spomenuti dijafilmove, filmove, filmske stripove, dijaskope, dijapositive, flannel-graphi modele izložbe i t. d. Osobito se kod nas u posljednje vrijeme sve više upotrebljavaju dijafilmovi kao veoma uspješno sredstvo prosvjećivanja sela. Glavni zadružni savez Hrvatske djeli preko Saveza naprednih zadružara već dvije godine dijafilmovima, koji su praćeni stručnim predavanjima, što ih pišu naši poznati stručnjaci-praktičari. I u Novom Sadu ima centar, koji također veoma uspješno radi s dijafilmovima. O njihovu radu i nedostacima može se posebno pisati.

Tek u posljednje vrijeme kod nas su se počeli nešto više snimati poljoprivredni filmovi, i to zahvaljujući radu Saveza poljoprivrednih komora, ali filmove snimaju još svejednakoj pojedine tvornice i veća po-

dužeća, pa bi i tu trebalo koordinati rad. Svakako treba stvoriti i potrebna sredstva za prikazivanje dugometražnih i kratkometražnih filmova.

U Jugoslaviji se veoma malo prikuju filmski stripovi za unapređenje poljoprivredu i njenu popularizaciju, iako je to veoma moćno sredstvo u radu. S flannelographima nemamo iskustva, a modeli upotrebjavaju se samo za škole.

I na kraju, smatramo, da su za naše prilike **poljoprivredne izložbe** najmoćnije sredstvo **poljoprivredne propagande**, osobito ako su popraćene tumačenjima pisanom i životom rječju, no o tome posebno.

Ovih nekoliko teza nabacujem kao podsjetnik za temu: **Masovne metode u popularizaciji poljoprivrede**; svaku od ovih metoda i sredstava treba posebno obraditi, a to je predmet posebne studije.

Literatura

Milatović Lj.: Radio u službi poljoprivrede, Agronomski glasnik br. 11/12. 1953.

Hakansson R. FAO, Rim; Masovne metode poljoprivredne popularizacije iz zbirke radova: Methods of agricultural extension, Wageningen 1953.

Hakansson R. — Audio vizuelna pomoć u popularizaciji poljoprivrede — isto.

Milatović Lj. — Bilješke s Mediteranskog seminara za savjetodavnu službu u poljoprivredi, Solun, novembar 1954. — rukopis.

Milatović Lj. — Bilješke o Službi Extension Service u USA, bilješke s puta, maj-juni 1953.

Grupa stručnjaka Training centra Internacionlarnog poljoprivrednog centra pri Poljoprivrednom univerzitetu u Wageningenu, Holandija u suradnji s FAO: Methods of agricultural extension, 1953.

Ljubomir Milatović,

urednik

»Poljoprivrednog informatora«

Zagreb